

Zaznaczam, że poniższe notatki były robione przez osobę nie będącą fanem frontendu i nie pracującą w tym obszarze za wiele. Moje doświadczenie z Reactem to raptem pare godzin. A może komuś się to przyda.

Zawartość:

- hooki
 - useState
 - useEffect
 - useRef
 - useCallback
 - useMemo
 - useContext

Hooki

Szybkie zerknięcie w dokumentację Reacta nie sprawiło, że wypatrzyłem tam jakiejś konkretnej definicji mechanizmu „hook”. Skupiają się tam raczej na tym co te hooki robią a nie na tym czym są pod spodem.

Mi się hooki kojarzą ze wstrzykiwaniem do funkcji (takiej skompilowanej, której kodu nie znamy) swojego kodu w celu podjęcia próby jakiegoś debugowania. Asembler i te sprawy ☺

Przyjmijmy, że hooki w React to mechanizm, którego zadaniem jest rozszerzenie możliwości zwykłych funkcji (komponentów funkcyjnych) o pewne rzeczy, które posiadają klasy (komponenty klasowe) z pudełka. Przykładem jest tutaj stanowość. Stan instancji klasy może się zmieniać a funkcji nie. Więcej przykładów podam przy opisie konkretnych hooków.

useState()

```
3  const Main = (props) => {
4      const [counter, setCounter] = useState(0);
5
6      console.log("Wykonuje ciało funkcji!!!");
7
8      return(
9          <div style={{margin:"5px", padding: "5px"}}>
10             <span>{counter}</span>
11             <br />
12             <button onClick={() => {setCounter(counter+1)}}>+++</button>
13         </div>
14     )
15 }
```

- hook useState() pozwala definiować zmienne stanowe
- zmiana zmiennej stanowej automatycznie odświeża komponent na ekranie
- w nawiasie kwadratowym [] podajemy nazwę zmiennej oraz nazwę funkcji, która będzie ją modyfikowała (konwencja jak na obrazku [zmienna, set zmienna])
- w parametrze useState() podajemy domyślną wartość
- w linii 12 widać małą lambdę, która inkrementuje za pomocą setCounter zmienną counter co w konsekwencji powoduje odświeżenie komponentu
- czasami nazwa zmiennej stanowej jest nieistotna bo się do niej nigdzie nie odwołujemy – stosuje się wtedy zapis :
 - `const [, setFlag] = useState(true);`
 - to tylko przykład
 - pod `_` pewnie padała by nazwa flag, ale dzięki powyższemu zapisowi node nie krzyczy w logach o nieużywanej zmiennej

useEffect()

```
3  const Main = (props) => {
4    const [counter, setCounter] = useState(0);
5
6    //some logic
7    console.log("Wykonuje ciało funkcji!!!");
8
9    useEffect(()=>{
10      //some async logic
11      console.log("Nastąpiło odświeżenie komponentu!!!");
12    })
13
14    return(
15      <div style={{margin:"5px", padding: "5px"}}>
16        <span>{counter}</span>
17        <br />
18        <button onClick={() => {setCounter(counter+1)}}>+++</button>
19      </div>
20    )
21  }
```

- hook ten służy do pisania tak zwanych side-effectów
- jeżeli jakaś logika może być wykonana już po wyrenderowaniu komponentu powinniśmy umieszczać ją w useEffect
- przykładem może być jakaś komunikacja z API czy ustawianie setInterval()
- każde odświeżenie stanu komponentu -> ponowne wygenerowanie komponentu -> uruchomienie kodu useEffect

useRef()

```
const Main = (props) => {
  const myInput = useRef(null);

  const save = () => {
    let v = myInput.current.value; //read value
    console.log(`Saved ${v}`);

    //set focus
    myInput.current.focus();
  }

  return(
    <div>
      <input ref={myInput} type="text"></input>
      <button onClick={save}>Save</button>
    </div>
  )
}
```

- hook ten służy do tworzenia uchwytów na obiekty HTML
- w przykładzie powyżej zdefiniowaliśmy pusty uchwyt myInput
- następnie tworząc nasz input docelowy przypisaliśmy go do uchwytu

- taki uchwyt w polu **current** przechowuje bieżący stan danego obiektu – w tym przypadku inputa
- na obrazku widać jak można odnieść się do gettera/settera **value**
- oraz jak ustawić obiektowi focus()
- **jest to całkiem spoko opcja, która pozwala pozbyć się z kodu ciągłych odnośników w stylu document.getElementById**

useCallback()

```

44 function factory() {
45   return (a, b) => a + b;
46 }
47
48 const sum1 = factory();
49 const sum2 = factory();
50
51 sum1(1, 2); // => 3
52 sum2(1, 2); // => 3
53
54 sum1 === sum2; // => false
55 sum1 === sum1; // => true
56

```

- tutaj zaczynają się trochę czary z tego co widzę bo wchodzimy w optymalizację
- każda funkcja to obiekt w JS
- funkcja fabryki zwraca funkcję, która jest obiektem
- zatem sum1 oraz sum2 zawierają obiekt funkcji, który działa tak samo (funkcja działa tak samo bo to ta sama funkcja)
- jednak to **nie są te same obiekty** co można rozumieć: w pamięci są dwie instancje funkcji dodającej dwie liczby zwracanej z fabryki
- co daje nam useCallback() – pozwala on cachować funkcje tak by nie następowało zbędne generowanie ich kopii (wielu obiektów)
- jak sama nazwa wskazuje useCallback zostało stworzone z myślą o funkcjach używanych jako callbacki

```

const ListView = (props) => {
  let items = []

  for(let i = 0; i < 10; i++){
    items.push(<div key={i} onClick={() => props.click(i)}>Element {i}</div>)
  }

  return(
    <div>
      {items}
    </div>
  )
}

```

- zbudowaliśmy komponent generujący n elementową listę
- każdy element można kliknąć co powoduje wywołanie funkcji otrzymanej przez props z rodzica
- nic nadzwyczajnego tutaj nie ma, ale

```
const Main = (props) => {
  const clickItem = useCallback((item) => {
    console.log(`Kliknięto element ${item}`);
  }, [props.data]);

  return(
    <div>
      <ListView click={clickItem}></ListView>
    </div>
  )
}
```

- komponent rodzic
- dzięki opakowaniu funkcji callback w hook useCallback jest ona cachowana do momentu, aż jedna z wymienionych w nawiasie kwadratowym wartości się nie zmieni
- daje nam to mniej więcej tyle, że odświeżenie komponentu Main nie koniecznie musi skutkować odświeżeniem całego komponentu ListView oraz listy tam się znajdującej
- zmiana props.data wymusi dopiero odświeżenie wszystkiego
- tak wiem zagmatwana sprawa
- czemu się tak dzieje
- generując ponownie Main, generujemy ponownie jego metody
- tak więc ListView w parametrze dostaje nową referencję na obiekt metody clickItem co w konsekwencji wymusza jego odświeżenie
- dzięki cachowaniu ListView dostanie tę samą referencję i nie odświeży się

useMemo()

```
const calculate = (iteration) => {
  let value = 0;
  for(let i = 0; i < iteration; i++) value += 1;
  return value;
}
```

- wyobraźmy sobie, że w naszym komponencie używamy wyniku funkcji, która jest bardzo kosztowna

```
const Main = (props) => {
  const [count, setCount] = useState(100000);
  const [data, setData] = useState([]);

  const result = calculate(count);

  return(
    <div>
      <span>{result} for {count} iteration</span>
      <button onClick={() => setCount(count+100000)}>+100000</button>
      <button onClick={() => setCount(count-100000)}>-100000</button>
    </div>
  )
}
```

- komponent wywołujący funkcję
- mamy tu dwie zmienne stanowe
- zmiana którejkolwiek powoduje przeliczanie funkcji calculate na nowo – co nie zawsze ma sens gdyż zmienna data nijak się ma do wyniku obliczeń

```
84 const Main = (props) => {
85   const [count, setCount] = useState(100000);
86   const [data, setData] = useState([]);
87
88   const result = useMemo(() => calculate(count), [count]);
89
90   return(
91     <div>
92       <span>{result} for {count} iteration</span>
93       <button onClick={() => setCount(count+100000)}>+100000</button>
94       <button onClick={() => setCount(count-100000)}>-100000</button>
95     </div>
96   )
97 }
```

- dzięki zastosowaniu hooka useMemo wartość zwracana z calculate jest cachowana do momentu aż jedna z wartości w nawiasie kwadratowym się zmieni
- możemy zmieniać stan **data** i odświeżać komponent – wartość result nie będzie przeliczana

Hooki useCallback i useMemo służą do **memoizowania** wartości.

userContext()

```
function Main() {
  const userName = "John Smith";
  return (
    <Layout userName={userName}>
      Main content
    </Layout>
  );
}

function Layout({ children, userName }) {
  return (
    <div>
      <Header userName={userName} />
      <main>
        {children}
      </main>
    </div>
  )
}

function Header({ userName }) {
  return (
    <header>
      <UserInfo userName={userName} />
    </header>
  );
}

function UserInfo({ userName }) {
  return <span>{userName}</span>;
}
```

A diagram with red arrows illustrating the prop drilling process. The first arrow starts at the 'userName' prop in the 'Main' component's return statement and points to the 'userName' prop in the 'Layout' component's props. The second arrow starts at the 'userName' prop in the 'Layout' component's return statement and points to the 'userName' prop in the 'Header' component's props. The third arrow starts at the 'userName' prop in the 'Header' component's return statement and points to the 'userName' prop in the 'UserInfo' component's props.

- na powyższym obrazku widzimy pewne drzewo komponentów zagnieżdżonych jeden w drugim
- najbardziej zewnętrzny komponent przechowuje jakąś wartość, która jest następnie przekazywana przez wszystkie poziomy do najbardziej wewnętrznego komponentu
- takie podejście może być uciążliwe zwłaszcza jeżeli sieć zagnieżdżeń się rozszerza lub kurczy w wyniku dodania/usunięcia komponentu

```

const UserContext = createContext('MainContext');

function Main() {
  const userName = "John Smith";
  return (
    <UserContext.Provider value={userName}>
      <Layout>
        Main content
      </Layout>
    </UserContext.Provider>
  );
}

function Layout({ children }) {
  return (
    <div>
      <Header />
      <main>
        {children}
      </main>
    </div>
  );
}

function Header() {
  return (
    <header>
      <UserInfo />
    </header>
  );
}

function UserInfo() {
  const userName = useContext(UserContext);
  return <span>{userName}</span>;
}

```

- (1) tworzymy kontekst (w językach niskiego poziomu była by to jakaś struktura/klasa z globalnymi danymi), który jest globalny dla wszystkich komponentów zagnieżdżonych w providerze (2)
- teraz nie musimy przekazywać przez **props/atributy** konkretnej wartości do najbardziej zagnieżdżonego widgetu
- wystarczy w tym docelowym komponencie odwołać się do globalnego kontekstu (globalna stała w pliku) i odczytać wartość
- oczywiście wartość może mieć strukturę JSON a nie tylko pojedynczego stringa jak tutaj